

Светозар Лековић

Двадесет првога септембра ове године смрт је отргла из наше средине у 61. години живота, омиљеног и цијењеног друга и пријатеља Светозара Лековића, дугогодишњег и угледног стручњака пољопривредне струке и члана Савеза пољопривредних инжењера и техничара Црне Горе, иако нас ништа није упозоравало на то да ћемо га тако брзо изгубити.

Пок. Светозар је рођен у Црмници у честитој и угледној кући Лековића гдје је на огњишту својих предака и родном крају стекао прво почетно образовање и научио да цијени и поштује људске врлине, правду, поштење и човјечност, које су красиле његов лик до самога краја његова живота.

Средњу пољопривредну школу учио је и завршио у Ваљеву, гдје је међу својим друговима био запажен не само као добар, марљив и врљедан ученик, него такође и као примјеран друг и човјек чији је свијетли лик ученика служио за примјер не само његовој генерацији ученика него и оним генерацијама које су послѣје долазиле у ову школу.

Прво службовање још прије другог свјетског рата добио је у Гацку, гдје је на дужности остао све до почетка рата 1941. год., а тада је узмичући од непријатеља наше земље склонио *се неко вријеме у своје родно мјесто Годиње, гдје је са браћом*

и друговима устаничке Црмнице припремао свеопшти устанак против непријатеља и окупатора наше земље.

Када су прве устаничке пушке плануле у Црмници против окупатора, Светозар се сврстао у редове устаника, а касније када је непријатељ поново узео маха, он је пао у његове руке и био интерниран најприје у Албанију, затим у Италију, а касније је био пребачен у Њемачку у злогласни логор Оснабрик, гдје је остао све до краја рата. Падом Њемачке и свршетком другог свјетског рата, Светозар је жељно похитао у своју домовину, да помогне обнову и изградњу наше земље, а посебно развитак њене заостале пољопривреде.

Прво службовање послвије рата било му је опет у Херцеговини. Послије тога прешао је у Бар и радио као управник имања Средње пољопривредне школе. Неко вријеме радио је у Бијелом Пољу, а касније у Министарству односно Секретаријату пољопривреде и шумарства НР Црне Горе у Титограду. Основао је предузеће за производњу, дораду и промет сјемена у Титограду и био његов руководилац све док се оно није интегрисало у Пољопривредно добро „Крушевац“ у Титограду. Формирањем Агрокомбината „13. јул“, пок. Светозар ради у њему претежно по питањима биљне производње, а пред крај свога живота као руководилац економске јединице Млин гдје га је на послу и смрт затекла.

Пок. Светозара су красиле примјерне људске врлине. Родољубље је била доминантна црта његовог карактера. Оно се зачело у његовој родитељској кући у којој су његови преци вјерно чували култ наше прошлости и свијетле традиције борбе за слободу. Поред тога пок. Светозар се посебно одликовао племенитошћу, високом свијешћу поштовања својих другова, сарадника, пријатеља и људи уопште. Племенитост и благородна нарав, а уз то веома изражена људска скромност биле су изразите црте његовог карактера.

У свом раду одликовао се поред доброг познавања своје струке, великом преданошћу и савјесношћу према послу и постављеним задацима, које је редовно настојао да обави на вријеме и како треба, па је и у томе служио као примјер својим сарадницима, а посебно младим друговима.

Светозар је био истакнути члан Савеза пољопривредних инжењера и техничара Црне Горе. Свесрдно је помагао развитак и рад инжењерско-техничких организација у Црној Гори и није пропустио ниједну прилику да у раду Друштва пољопривредних инжењера и техничара узме активног учешћа у свим питањима која су се пред Друштвом постављала, чак и у својим поодмаклим годинама.

Може се рећи без претјеривања да је пок. Светозар уживао неподијелене симпатије своје средине и поштовање својих другова и пријатеља, па је тим већи губитак и бол који нас је задесио његовом смрћу, јер је из наше средине, из круга његових пријатеља и другова, из наше пољопривредне струке и Друштва пољопривредних инжењера и техничара Црне Горе нестало једне запажене свијетле личности, чија ће успомена остати у нашим сјећањима.

Нека је слава и хвала другу Светозару Лековићу.

Инж. Мишо Поповић